

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966534144/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ørnen med de glubsko Unger,
Krig og Oprør, Pest og Hunger,
Sig ved dette Aadsel hæfter,
Jnsl til samme Højtidis Fæst.
Fyrgive Aar &c.

Nr. 285. - II.

1.

Her er Sang paa Juda Bierge!
Siger Zion: See! Din Gud,
Ærcus Konge, er tilstæde,
Dig i Purpur-Dragt at klæde.
Ja din Brudgom og din Værg
Bringer selv det søde Bud.
Her er Sang &c.

2.

Zion! han dig elsker meget,
Han har vundet dig i Tog.
Lad din Gield dig ikke bindre,
Og din Armod meget mindre!
Hvad han har, er nu dit eget,
Zion! Zion! troe ham dog.
Zion! han dig &c.

S, 3,5: Geklang af Mt. 24, 28: »Hvor et Aadsel er, dind skal ørnen forsamlas; Ørnen den rømerske ørn. — 3,8: just *til samme Højtidis Fæst*; Titus begyndte Jerusalems belejring liges for påske i Aret 70, se Josephus, Jødernes Krig, 5, 3, 1; 5, 13, 7.

Nr. 285 — II. Original. Adventssalmen over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som udtryk for hans frekstilbud, besvaret med menighedens luvsang. — 1, 2-6 er ment som omskrivning af Mt. 21, 5, men har genklang af Sl. 26, 7 ffl. og af adventssalmen »Fryd dig, du Christi brude i Kingen salmebog, hvor det i v. 2 hedder: »Her rider sevens konning, Gied dig, da Zions drømning». — 1, 2: siger Zion! imperativ: sig til Zion. — 1, 6: det søde Bud] budskabet om, at bruden skal iføres drømmedragt (Purpur). — V. 2: Zion, der i 1, 2 vel endnu er znat som det historiske Zion = Jerusalem, er her gledet over til at betegne den kristne menighed. — 2, 2: i Tog] i feltet, i kamp. — 2, 3: din Gield] din syndefeld; den er ingen bindning, fordi Jesus har betalt den, Mt. 20, 28; Kol. 2, 14. — 2, 4: Armod] håndlig fattigdom, som netop er forudsætningen for frølsen, Mt. 5, 3.

5

3.

Hallelujah, ævig Åre
Skæc dig, min Immanuel,
At dit Hiere sig ey skummer
Ved din Tienerindes Jammer;
Men den samme vilde hære,
At hun maatte lide vel.
Hallelujah! &c.

Nr. 286. - III.

1.

O dog Zion! seer du ej
Palme-prydet Konge-Vej,
Hvor Lifs-Fyrsten drager frem,
For sin Brud at hente hjem? ;:
Skønt han alt, for dig at frie,
Er på Dødens fæle Stie;
Gaaer han dog blant Fryd og Sang.
Det var Kierlighedens Gang.

2.

Skynd dig Zion! følg ham smart
Paa hans Korses Kirke-Fart,

3, 1: *Hallelujah* hebr.: pris Herren, her udtaalt med ionen på 3. stavelse. — 3, 2: *Immanuel* hebr.: Gud med os; hægnelse for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 3, 5: Es. 33, 4, 12; Job. 1, 29; 1. Pet. 2, 24; den samme = den ø: *din Tienerindes Jammer*. — 3, 6: *lide vel* have det godt.

Nr. 286 — III. Original: Adventsalme over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som hans kierlighedsgang til døden og videre frem ad den vej, hvor menigheden tilbedende skal følge ham ind for hans trone i himlen. Jfr. nr. 288, 1. Grundtvig har benyttet begyndelsesalmlerne og enkelte tanker til sin salme »Op dog, Zion, — 1, 3: *Lifs-Fyrsten*, Ap. G. 3, 16. Efter Jesus' kædes olivenets fyrtid (nu »livets hanchyndes«). — 1, 7: Jubelcu ved indtøget kan være set som udtryk for, at Jesus trods alt er på sejrvjen. Eller der kan være munt, at det for ham, der er på *Dødens fæle Stie*, er et tilhæng til sidelsen at måtte gå *blant Fryd og Sang*. Tilføjelsen i 1, 8: *Det var Kierlighedens Gang* kunne tale for den sidste forsideelse: Og så dette offer drev kierligheden ham til at bringe. — 2, 1: *smart* hurtigt, uden tøven. — 2, 2: *hans Korses Kirke-Fart*; Jesu vej går gennem korsets doft til guds-tjenesten i himlen, jfr. nr. 282, 1, 10-13; ... *Til Himmelens Helligdom*. *Der holdte de nu Kirke-Gang Med u-ophnurlig Jobel-Klang*; se også kantaten ved kirkerietten i Kolding, s. 227.